
NAPRZYCZYNIAC (6) *vb pf*

inf naprzyczyniać (6).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Przygotować, wytworzyć wiele [czego (pl a. sg pron)] (6) : kiedy rok tánízy/ tedy więcej y wieprzow y świny ná to chować: áby tego náprzyczyniać dla flifá y dla ześcia świni/ y dla złego vrodzáiu y drogości. GostGosp 68, 68; A ty ítáki Pálterz ma chować/ á Włodarz álbo Vrzędnik ma doyźrzeć. á tego źimie náprzyczyniać. GostGosp 82, 136.

naprzyczyniać do czego (1): [chłop ma] Młócić/ drwa rąbić/ y inźnych/ náprzyczyniać brożyn do brogow/ do grodzezy źerdźi GostGosp 80.

naprzyczyniać komu do czego (1): Nići do roboty Pánnom do białłego íżycia náprzyczyniać GostGosp 128.

Synonimy: nadziałać, narobić.

Formacje współrdzenne cf CZYNIĆ.

KCh